

СКАЛА ВІКІВ
Іншої підвалини ніхто не може заложити.
Викуп За Всіх

„СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?“
„Нагромаджує поранок, та ще ніч“ Іса. 21.

WATCH TOWER AND HERALD OF CHRIST'S PRESENCE
(Ukrainian Edition)

Vol. III August 1st, 1926 No. 8
РОКУ БОЖОГО 6054 СЕРПЕНЬ 1, 1926

З М І С Т :

Жертва а послух	115
Мойсей — його молодечий вік	121
Покликання Мойсея	122
Пасха	123
Ратунок при Червонім морю	125
Вечір молитви і слова до розважування	127
Звіт з Конвенцій	127
Звіт з Господньої вечери	128
Цікаві листи	128

„Став же я неначе на варті і, стоячи мов би на башті, роздумував, що скаже він мені, що відповість на мою жалобу.“ — Аввакум 2:1.

OWB.Z.T.S.

землі переполох народів у заколоті, як зареве море та флі [взбурені, невдоволені маси]. І омертвють люде від страху та видання того, що прийде на вселенну [на всіх людей]: сили бо небесні [церков] захитаються... Як побачите, що та стається, айте, що Царство Боже близько... Випростуйтеся і підіймайте голови ваші, радуйтеся, бо наблизилося викуплення ваше. — ангели: Маттея 24:33; Марка 13:29; Луки 21:25-31.

СЕЙ ЖУРНАЛ І ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ

СЕЙ журнал служить головню на се, аби подавати пояснення до св. Письма і поучення з него. Заложений (1884. р.) в англійській мові, аби ширити науку Ісуса Христа, він не тільки допомагає дітям Божим при студійованню св. Письма, але також подає, коли Товариство має свої конвенції, повідомляє о приході представителів Товариства так званих „пильгримів“ і подає звіти з конвенцій.

Наші так звані „Верийські лекції“ подають і поясняють в приступний спосіб „ВИКЛАДИ СВ. ПИСЬМА“, видані товариством і є дуже помічні всім тим, хто хоче досягнути почетний ступінь т. зв. „Вербі Деї Міністер“ (В. Д. М. — V. D. M.), що означає: Слуга Слова Божого.

Сей журнал боронить головню сеї єдиної і правдивої підстави надії Християн, котру загально всі відкинули, іменню ВИНУП (відкуплене) дорогоцінною кровю (смертю) „чоловіка Ісуса Христа, що дав себе на ВИНУП (як відповідну ціну) за всіх“ (1. лист Петра 1:19; 1. лист до Тимотея 2:6). Будуючи отже на тім певнім фундаменті: золото, срібло і дорогі каміня-жемчуги слова Божого (1. до Коринтян 3:11-25; 2. Петра 1:5-11), дальшею цілею сего журналу є показати всім: яка є спільність тайни, котра була укрита в Бозі..., щоби тепер виявилась через Церкву всяка премудрість Божя — „котра в інших родах (віках) не була объявлена синам людським так, як тепер є вона объявлена.“ — до Ефесян 3:5-10.

Сей журнал є незалежний від всяких партій, сект або віроісповідань, яких собі натворили люди; а старається кожне своє слово підпорядкувати у всім під волю Божу в Христі, як учить сего св. Письмо. Для того може сміло говорити і розбирати кожне слово, яке голосив Ісус, — відповідно до сего, як нам Бог уділить своєї мудрости порозуміти Його слово. Наше становище не є догматичне, але певне; бо що знаємо, се твердимо, маючи сильну віру в Божі обітниці, які є певні. Ми є як ті слуги, котрі виконуємо Його службу; для того рішене наше, що має бути поміщене в сім журналі а що ні залежить від сего, як ми розуміємо Його волю, науку Його слова, аби скріплити Його людей в ласці Божій і в знанню. Тому не тільки просимо наших читачів, але домагаємось від них, аби досліджували кожне написане тут слово при помочи неомильного слова Божого, і тому для легшого провірення наводимо звичайно голос і стих з Пророків і Апостолів.

СВ. ПИСЬМО ВИРАЗНО І ЯСНО УЧИТЬ НАС:

ЩО ЦЕРКВА — се „храм живого Бога“, се особливше „діло рук Його“, що будова її відбувалася через цілий Євангельський вік, — се є від часу, як Ісус Христос стався Відкупителем цілого світа і Угольним каменем свого храму. Через сей то храм, скоро буде він докінчений, Бог зішле благословення на „всіх людей“ і тоді вони будуть мати приступ до Него. — 1. до Коринтян 3:16, 17; до Ефесян 2:20, 22; 1. Мойсея 28:4; до Галат 3:29.

Що хто в тім часі увірить в ЖЕРТВУ ХРИСТА ЗА ГРІХ і посвятиться йому, сего буде Він неначе обтісовати, допосовувати і вигладжувати, а скоро буде готовий і докінчений остатній з тих „живих камінів“ з „вибраних і дорогих“, тоді великий Майстер-Учитель згромадить їх разом при першій воскресенню. Тоді ся Церква буде наповнена Його славою і станеться місцем стрічи між Богом а людьми через цілих тисяч літ. — Одкрите 15:5-8.

Що підставою надії так для Церкви, як і для світа є се, що „Ісус Христос з ласки Божої пожив смерти за „всіх“, стався „винупом за всіх“ і, що Він буде „правдивим світлом, що просвічає КОЖДОГО ЧОЛОВІКА, що приходить на світ“ у „властисім на се часі.“ — до Жидів 2:9; Йоан 1:9; до Тимотея 2:5, 6.

Що надією Церкви є, що вона буде такою, яким є її Господь, буде „бачити Його таким, яким Він є.“ буде „учасником Божої природи“ і буде мати участь в Його славі, як Його співнаслідник. — 1 Йоана 3:2; Йоан 17:24; до Рим. 8:17; 2 Петра 1:4. Що в теперішнім часі Церква, святі мають себе видосоналити, усовершити до служби в будучности; мають розвинути в собі всяку ласку; бути свідками Божими перед світом і приготувати себе на царів і священників в будучих віках. — до Ефесян 4:12; Маттея 24:14; Одкрите 1:6; 20:6.

Що назія світа лежить в благословеннях, о котрих довідаються і отримають всі люди через Царство Христа, що буде тривати тисяч літ. Всі, що схотять бути послужні законам і їх виповняти, отримають з рук свого Відкупителя і прославленої Церкви все те, що Адам утратив, а всі уперті в злім і непоправні будуть **ЗНИЩЕНІ**. — Діяння св. Апостолів 3:19-23; Ісаія 35.

WARTOWA BASHTA

Published by WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY,
18 Concord Street, Brooklyn, N. Y.
Yearly Subscription Price: United States, \$1.00; Canada and
Miscellaneous Foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the postoffice
at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

(Сей журнал виходить в кількох мовах)

РЕДАКЦІЙНИЙ КОМІТЕТ: Сей журнал виходить під надзором комітету, в склад котрого входять: J. F. Rutherford, W. E. Van Amburgh, J. Hemery, C. E. Stewart, R. H. Barber. Кожний артикул уміщений в англійським журналі читає і одобряє найменше трьох його членів.

Передплату в Сполучених Державах Америки можна посилати Моні ордерами або через Експрес компанію або банківими дребтами. З Канади і прочих країв треба посилати передплату Міжнародним поштовим переказом.

ПЕРЕДПЛАТА за Вартову Башту на рік виносить: в Сполучених Державах \$1.00, для Канади \$1.50; для Галичини і Волиня 4 золоті пол.; для Чехо-Слованії 30 корон; для Буковини 100 левів; для Франції 17 франків; для Бразилії 10 мільрейсів; для Аргентини 3 пеза. Грошові моні ордери адресувати тільки так:
The Watch Tower 18 Concord St., Brooklyn, N. Y.

УВАГА ДЛЯ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ! В нас є такий звичай, що не висилаємо спеціального повідомлення, що отримано належитість ані не повідомляємо, що передплата скінчилась, тільки зазначаємо се побіч адреси.

Для бідних, що не можуть заплатити за наш журнал, а хочуть його читати, висилаємо даром, если о се попросять.

Сей журнал виходить раз в місяць. Поодинокое число стоить 10 центів, гуртом 5 центів.

Тут подаємо відділи нашого Товариства, де можна впрост в даній країні набути Св. Письмо, або Біблію, і підручники видані Товариством, котрі узекшують зрозуміння неясних стихів.

Интересовані з Канади в справі книжок прошені писати на адресу:
I. B. S. A. (Ukr. branch), 38-40 Irwin Ave., Toronto, Ont.

Всіх інтересованих в Бразилії в справі набуття книжок просимо вдаватися на таку адресу:

I. B. S. A., (Ukrainian Branch)
Postoffice Box No. 2652, Rio de Janeiro, Brazil.

Всі інтересовані з Аргентини в справі набуття книжок прошені вдаватися на таку адресу:

I. B. S. A., (Ukrainian Branch)
Calle Moreno 967, Depto 5, Buenos Aires, Argentina.

У всіх інших справах звертатися впрост до головного відділу.

ВАЖНЕ! Проситься братів, щоби в справах Товариства не писали листи на приватне імя, але адресували, як пониже подано — головню звернули увагу на адресу і адресували так:

International Bible Students Association,
Ukrainian Department.

18 Concord Street Brooklyn, N. Y.
(Проситься, задля порядку кождоразово додавати укр. відділ).

Увага: Проситься всіх братів звернути бачну увагу на передплату Вартової Башти, як для себе, так і для братів в старім краю

ВІСТНИК ПРИСУТНОСТІ ХРИСТА І ВАРТОВА БАШТА

Рік III.

Серпень-August, 1, 1926

№. 8

Жертва а послух

„Покора лучша за жертви, і послух дорощий від баранячого товщу. Бо непослух се такий гріх, як чарівництво, а своя воля се таке, як ідолопоклонство.” — 1 Кн. Сам. 15:22-23.

“Кожний може се бачити, що тими словами Бог хотів поучити свою церкву, бо инакше ці слова не були записані в св. Письмі. З них бачимо, що послух волі Божій, як вона є виражена в св. Письмі, є найголовнішою річю для кожного члена Церкви. Сам навіть Ісус мусів навчитися сеї найбільшої лекції послуху через свої терпіння: Члени церкви мусять так само навчитися охотно слухати волі Божої.

“Всі події, які є записані в св. Письмі, є уміщені там для певної цілі, бо так Бог того хотів. Ап. Павло каже, що всі події, які сталися давніше і записані в св. Письмі, є записані для нашого напіннення і нам на науку. (ро Римлян 15:4; 1 до Кор. 10:11, 12) Бог казав записати певні події, щоби показати на них своїм сотворінням, з котрими Він має до діла, як великого значіння є послух і вірність зглядом Нього. Правдивий Християнин, або Нове Сотворінне мусить глядати по тих записках і розбирати їх докладно, що вони містять в собі, і яку криють науку для них, щоби він міг знати, що Бог хоче і чого жадає від нього. — Римлян 12:2.

“Щоби се досягнути, правдивий Християнин мусить пам'ятати, що не має мати нічого спільного з диявольською організацією, що він зовсім до неї не належить і різниться від неї. Він мусить також пам'ятати на се, що він не може приноровлюватись до неї під ніяким зглядом. Він все має мати на пам'яті, що він є свідком Божим і тому представителем Господа на землі. Найважливішим бажанням його серця повинно бути сповняти волю Божу і старатись Йому подобатись. В такий спосіб Нове Сотворінне приходить до пізнання Бога і його возлюбленого Сина і до пізнання Божого пляну, як він має бути виконаний. В тім лежить дорога, що провадить до життя вічного. Йоан 17:3.

В попереднім числі Вартової Башти ми вказали, яке є відношення Нового Сотворіння до жертви і до служби. Тепер розберемо деякі події з св. Письма, щоби з них довідатись краще, яка є воля Божа зглядом них. головню в теперішній так дуже важній хвилі їх життя.

Цікаві події.

“Ізраїльтяне вийшовши з Єгипту, мандрували сорок літ по пустини, заки зайшли до обіцяного краю, Канаану. Ізраїльтяне були потомками Якова і були Божим вибраним народом. Есав, котрий переслідував Якова, представляв організацію сатани, котра противиться Богу і Його людям. Цар Амалек і його люде походили від Есава. Амалекити представляли головню теперішню духовенство, священничий елемент диявольської організації. Коли Ізраїльтяне мандрували з Єгипту до Канаану, тоді Амалекити, не маючи причини проти Ізраїльтян, напали на них. На розказ Мойсея Ісус Навин зібрав смілих Ізраїльтян і виступив проти них і побив їх. (2. Мой. 17:8-14) Ізраїльтяне, як вибраний нарід Божий, представляють всіх тих, що посвятились Богу і котрих Бог помазав своїм святим духом і котрі йдуть до небесного обіцяного краю.

“Так звані Християне а головню духовенство, ставило все найбільші перешкоди Божим людям на їх дорозі. Вони чинили їм дорогу дуже утяжливою. В часі того правдиво святі люде Божі мали нагоду навчитися послуху зглядом Бога. Та не треба думати, що Бог забув на тих, котрі супротивляються Йому та кривдять його людей. В своїм часі Він віддасть кожному по його ділам. — Ісаїя 35:4; 5 Мой. 32:41; Псалма 94:1.

Хотай правдивий Християнин може знати, що Бог в своїм часі укарає його ворогів, то однак він маючи сильну віру в Бога, не буде сам того ділати, не чекаючи на Бога. Хто вірить сильно в Бога, сей знає, що мусить прийти день коли так Церква, як і люде, що бажають визволення будуть визволені. Бог хоче навчити сього своїх людей, щоби знали о тім і все о тім пам'ятали і були доброї надії.

“Та по тій події з Амалекитами о котрій тут оповідаємо, минуло більше, як чотириста літ. Бог знає свій час, коли має їм своє віддати. Він все ділає на час. Недовго по тім, як заложене зістало його царство в Ізраїлі, почав Він

свою акцію проти Амалекитів, котрих беззаконня змагалися з кожним днем. Тоді помазаним царем в Ізраїлі був Саул. І устами свого пророка, Самуїла, Бог так розказав Савлови: „Я надумавсь пімститись за те, що коїв Амалик, ставши на дорозі Ізраїлеви, як він йшов з Єгипту. Отож йди і побий Амалика і розпростори прокляти на все, що в його, і не ошаджуй його, а вигублюй чоловіків і жінок, хлопят і немовлят, корову і вівцю, верблюда і осла.” 1. Самуїлова 15:2,3.

Саул будучи помазаним царем вибраного народу Божого, представляв всіх помазаних в Христі, беззгляду на се, чи вони є між так званими Християнами, чи окремо від них. Сі помазаники Божі мають приказ від Господа сповнити певну роботу, як довго живуть на землі. Хто любить правдиво Господа, сей радо сповнить його розкази і буде гідний отримати від нього похвалу. Але з тої події можемо також заключати, що будуть такі, що не схотять послухати його розказу і тому отримають від Нього догану.

Можемо сподіватись, що Господь вибере собі свого помазаника і розкаже йому сповнити певну річ, подібно, як Саул був посланий знищити Амалекитів. Перед тим однак Бог висказав одно пророцтво до чого ужив Балаама. Треба при тім сказати, що пророцтво Балаама, котре він висказав о приході Месії, було перше по тім, як його сказав Яков на смертній постелі. (4. кн. Мойсея 24:16, 18) 1. Мой. 49:10) Хоть і Балаам висказав велику правду, то однак він був тїном або представляв тих, що проповідують за гроші (Одкрите 2:14) Також було багато таких, що проповідали правду, але проповідали її задля своєї користи, як се робив Балаам. З того ще не слідує, що если хтось є помазаний, що він вже є певний царства. Се буде залежати від того, чи він остане вірний і послушний Господу.

З сеї і тих подібних подій записаних в св. Письмі, бачимо, що Бог для того казав поубивати Амалекитів, щоби при тім випробувати Савла, і також, щоби показати, що так подібне буде при кінці дороги церкви на землі. Коли так, тоді церква повинна добре запам'ятати собі сю подію, бо в своїм часі ся наука принесе її користь.

З армією, що числила 210,000 Ізраїльтян, Саул вирушив проти Амалекитів, щоби їх знищити зовсім так, як Бог розказав. Що було пуста і менше вартісне, се Саул знищив, а що лучше, те ошадив і забрав собі. Він навіть забрав царя Агава до себе і також всі найкращі його вівці і воли, і привів до своєї столиці Галгал. На розказ Божий Самуїл пішов до Савла,

щоби заявити йому Боже негодовання за його непослух Богу.

Як же зустрівся Самуїл з Савлом, каже йому Саул: Благослови Тебе Господь! Спевнив я повеління Господнє. І сказав Самуїл: А що се за бляння овець в ушу моему та рик коров, що я чую? І відказав Саул: Женуть їх від Амалекитів до дому, бо люд ошадив лучші вівці і корови, щоби принести їх в жертву Господеви, Богу твоєму; На все-ж инше ми розпростерли прокляти — знищили.

І рече Самуїл Савлови: Підожди, дай мені об'явити тобі, про що Господь розмовляв сю ніч зо мною. І відказав Саул: кажи. Чи не правда, що хоч ти сам собі здався малим, однак же тепер ти голова в поколіннях Ізраїлевих? Бо Господь помазав тебе царем над Ізраїлем. І послав тебе Господь і повелів тобі: Йди і розпростори прокляти на ледачого Амалика, і бий на них, аж покіль їх вигубиш. Чом же ти не послухав повеління Господнього, а кинувся на луп і вчинив те, що не до вподоби Господеви? І відказав Саул Самуїлові: Я послухав повеління Господнього: у поход, що в його вислав мене Господь я пішов і Амаликійського царя Агава привів, і Амалика вигубив, тільки люд взяв вівці і корови із нашого луку, що найкраще з проклятого, щоб у Галгалі принести в жертву Господеви, твоєму Богу.” — 1. кн. Самуїла 15:13-21.

З події пізнаємо, що Саул не говорив правди, і не послухав Бога, як було йому розказано. Він знав, що він учинив зле, а щоби себе виправдати він ще гірше собі пошкодив. Він хотів ошукати Самуїла пророка, ошукати Бога і Ізраїльський нарід. Але йому не вдалася штука. З побожною і святою міною на лиці Саул промовив до Самуїла: Благослови тебе Господь! Я спевнив повеління Господнє. Але Самуїл знав, що він не говорить правди, а тільки так удає. І тому відказав йому: Чому ти учинив зло в очах Господа? Чому ти не послухав, а взяв добич з того, що було заборонено? Саул бачив тепер, що він зле учинив, і був так застиджений, що не знав, що говорить, бо відказав: Се люд взяв вівці і корови із луку, що найкраще з проклятого, щоб у Галгалі принести жертву Господеви, твоєму Богу. Він не мав смілости назвати його своїм Богом.

Саул думав, що може підхлібством принодобається пророкови, але Самуїл сказав остро: „Чи Господеві такі радощі з усепалень і з колених жертв, як із покори Господньому повелінню? Ні, покора лучша за жертви, і послух дорозший від баранячого товщу. Бо непослух се такий гріх, як і чарівництво, а своя воля, се таке, як ідолопоклонство. За те, що ти відки-

нув слово Господне, відкинув і він тебе, щоб ти не був царем." — 1. кн. Самуїлова 15:22,23.

¹²Се не є перший раз, що він поступив не так, як повинен. Одного разу Філістини зібралися на війну з Ізраїльтянами. Пророк Самуїл мав прийти в назначений час і як пророк і священник мав принести жертву Богу. Саул знав про це; однак в суперечливому розказові Богому він не чекав на пророка, а сам приніс жертву Богу. Коли прийшов Самуїл і побачив, що учинив Саул, згнів його і сказав йому, що Бог вибрав собі чоловіка по серцю своєму. (1 Самуїла 13:1-14) Таким своїм поступком Саул виставився на небезпеку утратити право бути царем над вибраним народом Божим.

¹³Коли Самуїл натякнув, що Бог вибрав собі чоловіка по серцю своєму, він мав на думці Давида, котрий опісля зів'язав помазаний царем. Саул мав нагоду направити тепер свій грішний вчинок. Бог дав йому тепер другу нагоду, щоб він оказав свій послух зглядом Нього; і се була причина, чому Бог вислав його знищити Амалекитів. Если би Саул оказався був тепер йому послухний, то Бог був би йому простив його гріх. Бог не відпирає нікого від себе зараз, а дає йому нагоду показати, що він є.

Наука з того.

¹⁴В часі євангельського віку сатана, образом котрого був Есав, ставив всякі можливі перешкоди для церкви на її дорозі до свого царського дому. В тій цілі ужив він своє насіння, священничий елемент, образом котрих були Амалекити, котрі в особливий спосіб старалися не допустити церкви увійти в своє наслідство. Около 1874. року правдива церква почала звіщати другий прихід Христа, Ісуса, котрий зложить своє царство. Се було згідно з волею Божою, і такий був тоді розказ Божий. Ту і там святі люде стали йти дорогою до царства. Тоді також Бог остеріг так зване християнство і дав їм пізнати свій плян і подав їм певні правди о собі. Але вони, замість послухати Його слова і звернути своє серце до Нього, ще гірше стали запеклі в своїх серцях і стали класти перешкоди на дорозі святым до їх царства. — Малахія 4:5, 6.

¹⁵1914 року наш Спаситель, як цар перейняв в свої руки і розпочав закладати своє царство. Тоді то Егова посадив його на троні. (Пс. 2:6) Надійшов отже час на сповнення пророцтва: „3 Якова вийде той, хто царів з їх престолів поскидає, і пустками городи поробить. Побачивши ж Амалика, почав ще одну приповідь: Першим Амалик зробився між всіма цар-

ствами, та до упадку похилився, і буде останнім." — 4. кн. Мойсея 24:19, 20.

¹⁶Тоді надійшов час, коли Бог післав своє жезло з Сиону (з своєї організації), кажучи: „Царюй серед ворогів твоїх." Тоді також вірні і правдиві посвячені і помазані святым духом, його святі люде стали радо і охотно сповняти Божу волю. (Пс. 110:2, 3) Найпершим ділом царя було скинути сатану з „небес." Відтак наступило убивання „Амалекитів новітніх." Почавши від 1874 року аж досі відбувалося згромадження членів церкви, і давалося їм пізнати правду. Ся робота була передсказана пророком Езекіїлом, котру виконав муж, що „при його боці був писарський прилад."

¹⁷Опісля малося виконати другу роботу. „І се прийшло шестеро від нагірних воріт, що на північ, а в кожного в руці його знаряд до вбивання." (Езекіїл 9:2-4) Шість є символом несовершенности; і тому символічно представляє число несконплетованої (неповної) церкви на землі. Сих шістьох, що вийшли від надвірних воріт, що на північ, означає, що вони мають сповнити назначену собі певну роботу. Там пророк каже, яку роботу мають сповнити: „А другим сказав так, що я чув: Йдіть позад його городом та убивайте; нехай не милує око ваше і не щадить: і старого і молодика, дівицю, дитину і жіноцтво вбивайте на смерть. Із тих, що положено на них знак не анимайте нікого, а починайте від моєї святині. І почали вони від мужів, що були перед храмом." — Езек. 9:5,6.

¹⁸Убивання Амалекитів було прообразом праці церкви, яку вони мають зділати при кінці віку. Правдиві послідувачі Христа не воюють оружжєм тілесним. Дятого сей розказ для них вони розуміють так, що проповідують правду в душі Христові при помочи ріжних проклямацій і письма. Вони проповідують, що надійшов день гніву Господнього, і тим убивають фальшиві науки і системи, котрі були на перешкоді церкві на її дорозі до їх вітчизни. Помазанники Божі, образом котрих був Саул, мають побивати духовим оружжєм всіх тих, що є в так званих церквах або віроісповіданнях, котрі не є початі і помазані святым духом. Всі помазанники Божі мають тепер стати по стороні Господа і слухати Його розказів. Сей розказ вийшов тоді, коли Ісус увійшов неначе у свою святиню. Він увійшов в ню тому, щоби її судити. „Господь у своєму храмі святому, на небесах престол Господній; очі його дивляться, повійки його розглядають синів людських, Господь випробовує праведного, а безбожного і того, що любить на силу, ненавидить душа його." — Псалма 11:4-6.

¹⁹Як раз на час послухні розказови свого

Господа посвячені члени Церкви стали ударяти на антитипічних Амалектитів і побивати їх фальшиві науки і привертати ім'я Боже до належної йому чести. Тоді Товариство почало видавати дрібну літературу, проклямації і книжки, в котрих виказувано фальшиві науки різних церков і брудну роботу священників. Але вони не послушали сповнених пророцтв, а злучилися впрост з дияволом і його організаціями, називаючи н. пр. Лігу Держав „політичним представителем царства Божого на землі.” І тому Господь відкинув їх зовсім від себе. Їх спіткає призначена судьба.

²⁰Однак не всі посвячені брали участь в тій праці; деякі з них послушали розказу Господнього. Деякі казали: „Чому маємо бути ворогами деяких так поважних в світі осіб? Найгірші блуди і фальші будем поборювати, але такі не зовсім грішні і злі не будемо тикати, і тим зробимо собі приятелів в світі.” Далше вони сказали собі: Чому маємо видавати гроші на літературу, лучше уживмо їх для себе, а як треба буде, тоді ми посвятимо в жертву Господеві. Однак дійсність показує, що хто став громадити гроші і старатися о вигоди світа, сей як найменше положив труду до поширення правди між людьми. Хто дбає тільки якби прибирати гріш і побільшити свій маєток, той сам себе ошукує. Чим більші громадить багатства, тим далше його серце від Господа. Мусимо при тім сказати правду, що по найбільшій часті самі бідні посвячені браття і сестри ті носять найбільший тягар і причинюються своїми жертвами до поширення правди у світі.

²¹Інші знова, в котрих посвяченне вже змаліло, кажуть: Чому маємо говорити про священників і казати, що вони є членами диявольських інституцій? Лучше приєднаймо їх собі і нехай йдуть разом з нами і проповідують царство Боже. Вкінці всі віроісповіляння не є так зовсім злі. По що маємо їх так сильно атакувати? Між ними є також добрі одиниці. Будьмо отже оглядні супроти них і не атакуймо їх, а вони стануть нашими приятелями і нам самим стане легше.

²²Так само думав колись цар Саул. Зовсім певно, що він не думав приносити сі вівці і корови Богу в жертву, коли забирав їх, а тільки так виправдувався, коли Самуїл скартав його за невиконання розказу Божого. Так само діється з кінцем віка. Богато з тих, що називають себе послідователями Христовими, і котрі зістали помазані святим духом, щоби не наражати себе на невігоди, а приподобатись світові, вибрали любов себе, а не Господа. Зовсім певно, що вони не мають на думці учинити

жертви Господеві, а тільки, коли хто їм пригадає їх обітницю, тоді оправдуються, що вони мають принести в жертву Господу, а тільки трохи пізнійше, а дещо і тепер вони також жертвують.

Жертви не є все милі.

²³Бог дав Ізраїльтянам приказ приносити жертви, і Саул правдоподібно думав: „Богу не буде нич милійше, як жертви.” Але правдива жертва се тільки обьявлення на зверх свого посвячення Богу, яке він учинив. Сама жертва Богу не є мила; се є любов серця, от, що Богу подобається. Коли з жертвою котру хто приносить не лучиться любов, тоді така жертва не є жертвою, а обманом і облудою. Бог сам так сказав до старшини ізраїльського народу:

²⁴„На віщо мені множество жертв ваших?—говорить Господь. Я вже пересичений вселеннями з баранів і товщею з годованого скоту та й крові назимків і ягнят та козенят я не хочу. Як приходите, щоб явитись перед лицем моїм, то хто від вас вимагає, щоб топтали двори мої? Не носіть більше дарів на дармо: палення кадила огидло мені; нових місяців і субот, та святочних сходин не могу стерпіти: беззаконність поспіль із святкуванням! Новомісяці ваші і свята ваші ненавидить душа моя: Вони стали ваготою мені, тяжко мені нести їх. І коли ви простягаєте руки ваші, то я одвертаю очі мої від вас, а як ви умножуєте молитви ваші то я їх не чую, ваші бо руки повні крові.” — Ісаїя 1:11-15.

²⁵Те саме правило відноситься до духового Ізраїля. В посланню ап. Павла читаємо: „І коли роздам маєток мій, і коли тіло моє передам, щоб його спалено, а любови не маю, то я ніщо.” — 1 до Коринтян 13:3.

²⁶Є браття, котрі думають, що если вони розуміють правду і можуть красно промовляти і сповняти зверхні формальности, відмовляють довгі молитви, читають що день Біблію і підручники до них і ходять правильно на зібрання, що се є посвяченням для Господа, і що за се вони отримають велику похвалу від Господа. Така формальність не є люба Господу. Хто радо сповняє заповіді Божі і не уважає їх тягаром для себе, от, що подобається Богу.

²⁷Від часу, як Господь увійшов до своєї святині, певне число братів і сестер сповняє совісно і радо діло „убивання Амалектитів.” За се Господь дав їм лучше розумінне свого плану, і їх серця наповнилися більшою радістю. Вони не бояться а проповідують сміло правду по світі. Вони не мають милосердя над ніяким неприятеlem Божим. Їх найбільшою радістю •

прославляти ім'я Бога Єгова і оповідати людям які благословення Він приготував для них.

²⁸Найважливіший розказ, який він дав своїм людям до виконання, се йти і „убивати” всякі блуди аж до кінця; нищити всякі фальшиві науки диявола і його системи, образом котрих були Амалекити. Найперший розказ який посвячені мусять виконати, се звістити людям, що надійшов день гніву і пімсти Божої на інституції сатани (Ісаїя 61:2) Мають поучити людей, що є тільки один Бог Єгова, і крім нього нема других богів, і тим чином знищити фальшиви богів в їх серцях (Ісаїя 43:10,12) Посвячені діти Божі мають розказ приготувати людям дорогу, в сей спосіб, що сами будуть вірно заступати царство і справи царства, які їм Бог поручив і будуть усувати каміння спотикання з дороги, показуючи людям святу дорогу, що провадить до життя і щастя. (Ісаїя 62:10) Вони мають оповістити людям, що вік вже скінчився, і що на царство Боже надійшов час, але наперед ще прийде до такого великого горя, якого не було на світі; і Бог знищить царством Божим царство сатани з його інституціями, а мільони людей тепер живучих перейдуть до сього царства.

Послух — найважливіша річ

²⁹Сей розказ Божий є так ясний, що ніхто не може тому сумніватись. Тепер діти Божі мають яснійше розуміння Божого плану і знають, що мають робити. Послух отже се найважливіша річ тепер. На кождім посвяченім лежить тепер святий обов'язок сповнити сей розказ; і від того ніхто не може усунутися або вимовитися. Кождий посвячений є тепер на пробі; і від того, як він сповнить сей розказ буде залежати, чи ввійде він до царства. Сей час є дуже важний для всіх посвячених. Послух повинен бути для них першою річю. Без згляду на се, що ми учинили давнійше, воно не вистарчить нам. В попереднім числі ми бачили, що нове сотворіння не кладе нічого на жертву, але все, що він робить, є тільки його розумна служба і сповнення його слюбу, приречення, угоди. Його слюб або угода-завіт є чинити волю Богу, а розказ, який він має, знає добре.

³⁰Саул не стратив свого права до царства тому, що він звернувся з порадою до злих духів; він вже був стратив його давно перед тим. Він стратив своє право тому, бо він не послухав Божого розказу. Саул був представителем помазанників Божих. Бачимо, що хто з помазанників Божих мав нагоду служити Богу а із якихсь причин занехав се, або відтягнувся від праці Господньої, такий в скорім часі пійшов

до світа; або навіть став жертвою демонізму.

Зле на тім вийшов Саул коли хотів ошукати Самуїла, але через се він не стратив свого права до престолу. Він стратив його тому, бо не послухав розказу Божого. Розказ Божий був так ясний, як ясний розказ є для кожного посвяченого брата або сестри. Правда, він не розумів його вповні. Але посвячений брат знає добре, який має розказ від Господа.

³¹Господь має свою визначену дорогу, як Він має виконати своє діло. Ісус Христос є його першим урядником, що виконує в діло Божий План. Він перейняв в свої руки владу і розпочав закладати своє царство, усуваючи все, що стоїть йому на перешкоді. Він розпочав боротьбу з інституціями сатани, а його посвячені йдуть за Ним. Господнє діло відбувається своїм порядком. Його розкази є ясні і певні. Тому кождий посвячений нехай спитає себе самого: Чи йду слідом за моїм Господом, і чи охотно сповняю я його розкази?

³²Дехто міг би сказати: Що я маю робити? Відповідь на се: Господь подбав, що його люде мають подостатком писаного слова і книжок. Він постарався о се, що його люде можуть дати до рук світові літературу, котра пояснює, який є план Божий зглядом них. Коли вони оповідають людям правду, вони тим самим „убивають” всякі блуди і ложні науки. Богу подобалося об'явити яснійше про махінації диявольських системів, і його посвячені можуть тепер сміливіше в'яснити се людям, і вказати їм, що час їх визволення вже недалекий. Наш Спаситель наче питає: Хто хоче працювати в мене? На се хто є дійсно посвячений, відізнеться: „Ось, я, пішли мене.”

³³Дехто міг би спитати: Як довго маємо проповідати сю радісну вість? На се Господь відповідає: „Докіль не опустіють міста і не зостануться без осадників, а дома без людей, та доки земля отся цілком не стане пустинею.” — Ісаїя 6:8-11.

³⁴Не всі посвячені працюють однаково широко і з однаковою охотою. Одні далися ошукати другим, а другі самі себе ошукують, стараючись винайти блуди в своїх браттях, і рівночасно кажуть ще, що вони люблять їх. Інші знова кажуть: Нам не треба більше нічого робити, тільки читати біблію і книжки, і нікому більше о тім не говорити. Таким чином ніхто про нас не буде знати, і ми будемо добрі у світа. Будемо заробляти, що тільки дасться, а як прийде до того, то й ми децю жертвуємо для Господа.

³⁵Коли пишемо се, не маємо на цілі когось критикувати або висміювати, але маємо сильну віру, що може сі слова впадуть кому до серця

і порушать його і він посвятиться щиро і всеціло Господу. Позаяк Саул погордив розказом Божим, тому Бог відкинув його від своєї ласки. Те саме правило відноситься до всіх посвячених Господніх людей. Хто погордить його розказами тепер, і Він не узнає його за свого і не прийме у своє царство. Всякий непослух взглядом Господа св. Письмо називає бунтом. Коли Самуїл сказав сю правду Саулові, він не тільки йому одному се сказав, а всім помазанникам Христовим. „Бо непослух, се такий гріх, як і чарівництво, а своя воля, се таке як ідолопоклонність. За те, що ти відкинув слово Господнє, відкинув і він тебе, щоб не був ти царем.” — 1 Самуїлова 15:23.

³⁶Чарівництво — се порозумівання з дияволом або злими духами. Не слухати розказів Божих, се те саме, що мати до діла з дияволами, бо він перший не послушав Бога. Хто не хоче йти дорогою Божою і слухати його розказів, сей є упертий, бо не хоче, щоби Бог провадив його. Упертість се беззаконне; або зломанне Божого закону. Хто ломить закон Божий, сей відвертається від Бога, а звертається до неприятелів Божих; або служить ідолопоклонству; а тим самим тратить право до царства.

³⁷Если віримо, що Господь виконує свою роботу, і що він зорганізував своїх людей в товариство, щоби систематично виконувати його роботу, тоді, хто не хоче або противиться такій праці, тим самим, як каже пророк, він є упертий і не хоче служити своєму Господу.

Настав ухо і слухай

³⁸Неодин може поверховно оказувати, що він послушний Богу, але в серці не мати не правдивого послуху. Бог судить кожного після того, що було причиною його діл. Він може оказувати в своїй службі, що він послушний, і перед людьми може се ухитити, як жертва. Інший знова може посвячувати свій час, енергію і сили на службу Господу, хотай в серці не є щиро відданий і послушний; і рівночасно може ошукувати себе, і вірити, що він робить велику жертву. Такий напевно не може подобатись Богу. Тільки послух, що із серця виходить, такий подобається Богу. „Послух дорощий від баранячого товщу і покора лучша за жертви.” Бути покірним і послушним, значить радо і охотно сповняти волю Божу. Такий наставляє своє ухо, щоби не опустити якого розказу Божого, і дивиться, чи є нагода послужити Господу, і сповняє свою роботу охотно.

³⁹Оповідючи о тім самім, пророк давно сказав: „Ось, бо як очи слуги на руку пана сво-

го, як очи служки на руку господині своєї, так позирають очи наші на Господа, Бога нашого, аж помилує нас.” (Псалма 123:2) Ісусу подобалися отсі слова одного письменника: „Що є один Бог, і нема иншого, тільки Він; і що любити Його всім серцем і всею думкою і всею душею і всею силою, і любити ближнього, як себе самого, се більше ніж огнянні жертви і посвяти.” — Марко 12:32,33.

⁴⁰Християнин, що посвятився щиро Господу, не буде боятися ніяких зневаг від людей, або щоби вони йому що злого учинили. Бо Бог не дав йому духа боязни. Хто має боязнь у собі се походить з самолюбства або від противника. Бог дає своїм дітям свого духа сили і любови і здорового розуму. (2 до Тимот. 1:7) Любов є щось зовсім противного, як страх. Хто душею і всею силою, і любити ближнього, як подобатись Богу. Хто любить Бога сей заховує його заповіді: „У сьому звершена любов у нас, щоб мати відвагу на день суду, бо який він такі і ми у світі сьому. Страху нема в любови, а звершена любов виганяє страх; бо страх має муку, і хто лякається, той не совершенний в любови.” — 1 Йоана 4:17,18.

⁴¹Для Ісуса найбільшою радістю було сповняти волю Божу. Як він був свідком для Бога на землі, такими і ми маємо бути для Бога, як довго живемо на світі. Розуміється, що бути вповні послушним Богу в теперішнім часі, потягає за собою деяку трудність і терпіння. А хотай би навіть і треба дещо потерпіти, то кождий посвячений член церкви повинен пам'ятати, що наш Голова Сиону, Ісус Христос, возлюблений Син Божий, навчився послуху через терпіння. Бути вповні послушним Богу, се найбільша лекція, якої кождий член тіла мусить навчитись.

⁴²Коли бачимо, що Божою волею і його розказом є, йти і проповідати радісну новину о царстві на свідоцтво всім, заким наступить цілковите і певне знищення царства сатани, тому кождий посвячений брат нехай збере всі свої сили і йде і проповідує охотно, кому тільки може. Наш Спаситель Ісус радується, що надійшов час, коли ім'я його Отця може бути прославлене і бути заложене царство правди і справедливості для людей. Він запрошує своїх посвячених увійти в радість його. Хто се чинить, сей пізнає, що радість їх Господа є їх силою. Думати, що ми можемо принести користь нашому Господу або надати більшу ясність його славному імені через „нашу жертву,” було би за багато з нашої сторони. Однак наша служба є любя Господу, если працюємо із серця, і з щирого посвячення для нього сповняємо його заповіді.

⁴³Саул ошукав себе і хотів ошукати других.

Саул був прообразом таких, що не схотять послухати розказів Господа і не будуть охотно проповідати радісної новини для світа. Але вони самі на тім зле вийдуть. Бо вірні, образом котрих був Самуїл, будуть неустрашимо і до кінця виконували сю роботу, котру Саул занедбав (1. Самуїл. 15:23) Самуїла Бог любив і так само Бог полюбить і тих, що подібно йому будуть слухати радо свого Господа.

ПИТАННЯ ДО УСТУПУ:

Чого головню мають научитись всі Божі помазанники? Чи події записані в св. Письмі є нам на науку? Яку користь осягнемо з того? § 1-3
 Кого представляють Амалектити? Як маємо відноситися до наших ворогів? § 4-5.

Чому Бог розказав Саулові „розпростерти прокляття“ або знищити Амалектитів? Кого представляв Саул, кого Балаам? 6-9.

Чому Саул не послухав Божого розказу? Що сталося, коли він прибув до Галгал? §10

Який був Саул? Що витягнув Самуїл Савлови? § 11.
 Яку помилку поповнив Саул передше? Чи міг він направити давню помилку? § 12, 13.

Чому дорога Ізраїльтян по пустини відповідала дорозі церкви в сім віку? Яку роботу має тепер сповнити Церква § 14-16.
 Як пророк Езекиїл змалював подвійну частку роботи церкви? Що має вони убивати? § 17:19.

В чім деякі члени церкви наслідують Савла? § 20-22.

Що називаємо правильною жертвою? Що говорять о тім пророк Ісаїя і ап. Павло? § 23-26

Який розказ мають теперішні члени церкви, і як сповняють його вірні члени? § 27-29.

Чому Саул утратив своє право до царства? § 30

Чи Господь виконує свою працю через певні средства? Если так, то як ми маємо відноситись до цього? § 31-33.

Чи всі посвячені беруть участь в убиванню антихристичних Амалектитів? Що є непослухом зглядом Бога? Чи є деякі посвячені нині в таким відношенні? § 34-37.

Чи може хто працювати не маючи широкого і вірного серця для Господа? Яка праця подобається Господу? 38-42.

Кого представляв Самуїл? § 43.

Мойсей — його молодечий вік

„Настав на добру путь малого, а він і старим будучи не зверне з неї.“ — Кн. Припов. Солом. 26:6

Тяжка і жорстока неволя, якою пригнітав фараон зі своїми наставниками ізраїльський наріз, не мала бажаного впливу на зменшення зросту дітей у Ізраїльтян. Чим більше їх гнетли, тим більше вони множилися. Щоби тому перешкодити Фараон видавав різні розпорядження. Між иншими приказав ізраїльським повитухам убивати кожного хлопця, що народиться у Ізраїльтянки. Але повитухи боялися Бога і не слухали жорстокого розпорядку фараона. Коли їх покликали перед фараона, чому не убивають дітей, як було розказано, вони сказали йому, що коли прийдуть до якої жінки, то диття вже прийде на світ без них. За се Бог благословив повитух і вони мали красне і безпечне місце між своїми людьми. — 2. Мой. 1:20, 21.

Як зобачив фараон, що його перший розказ є безуспішний, видав загальне розпорядження до всіх, щоби убивати кожного новонародженого хлопця ізраїльського і топити їх в ріці Нілю. Се розпорядження, як видно, досягло свою ціль. З того можемо заключати, що Ізраїльтяне справді зростали числом в Єгипті: коли треба було видавати аж такі жорстокі розпорядження.

В часі смерті Якова вибраний наріз числив тільки 70 душ, з жінками було їх два рази тільки. По майже двіста літах, коли виходили з Єгипту, число їх сягало понад 600,000 муштин а з жінками і дітьми числили близько два міліони душ. — 2. Мой. 12:37.

Сі переслідування давали Ізраїльтянам до думання, що наближається вже час, коли Бог визволить їх з сеї неволі. Віруючі Ізраїльтяне зрозуміли, що сі згущання над ними, се були ті терпіння, які Бог предсказав, що спадуть на насіння Авраама. „Огненна печ“ ставала для них що раз то більше горяча. Знали, що надійшов час на їх визволення, але в який се спосіб станеться, того не могли збагнути.

Бог вибрав, щоб був визволителем його народу. У одних родичів, що походили з покоління Левій, прийшов на світ хлопець. Мусів він бути дуже красний і любий бо мати не хотіла дозволити, щоби люті Єгиптяне взяли її дитинку і кидали в ріку Ніль. Три місяці укривала його в дома, а коли вже не можна було дальше укрити, тоді постановила віддати його на волю Божу. Вона вірила, що Бог дав її сю дитину, і була переконана, що Бог не опустить її.

Спелела кошик і вложила дитину до нього і поставила на воду в місце, де звичайно дочка фараонова любила купатися. Недалеко того місця казала стояти своїй дочці, Міріям, і уважати, що з того буде.

По якійсь часі надійшла фараонова дочка і зобачила дитя в кошику, котре почало плакати. Дитятко сподобалося їй і вона зараз спізнала, що се диття жидівських родичів. В тім приступила мала Міріям і каже до царівни: „Чи хочеш, я побіжу і покличу тобі мамку з єврейок, щоби виплекала тобі хлопятко?“ — 2. Мой. 2:7.

По причині острого розпорядження фараона, се була за сміла пропозиція зі сторони дівчинки. Але Фараонова дочка, як раз сього потребувала. Бог дозволив, що дитятко дісталося під опіку фараонової дочки, а рівночасно рідна матір стала кормильцею своєму синові. Царівна казала покликати так, як дівчина порадила, і передала дитину матері, кажучи: „Возьми немовляте, та виплекай мені його; а я дам тобі плату.“ І матір взяла свою дитину і плекала її. Як се дивне сталося. Мати поручила свою дитину Богу і пустила на воду, але вода віддала її назад. Маючи забезпечку зі сторони дочки фараона і будучи свідомо, що Божа опіка є над нею, мати кормила свою дитину і отримувала за плату за се.

Тяжко подумати, щоби фараонова дочка не доміркувалася хто є та мамка. З її очей вона зараз спізнала. Як довго вона держала при собі хлопця, сього не знаємо. Правдоподібно, аж доки не відлучила його від грудей. Потім віддала вона дочці фараоновій і він став її за сина. Царівна дала йому ім'я Мойсей. Коли підріс, віддала його до шкіл. Єгипет в той час славився своїми високими школами. Мойсей навчився усякої мудрости, яку Єгипет міг дати, і став могутній в слові і ділі. —

Гляди Діяння Апостолів 7:22.

В тім часі, як Мойсей перебував на дворі Фараона і набирив мудрости, немов приготавляючись до великого діла в будучности, його ізраїльський нарід серед тяжкої неволі попадав в розпуку, а з того в ідолопоклонство. Ісус Навин пригадував Ізраїльтянам, як їх батьки служили в Єгипті иншим богам. (Кн. Ісуса Навина 24:14) Езекиїл каже, що Ізраїльтяне, будучи в Єгипті, загальною попалп в ідолопоклонство. — Езек. 20:7.

Покликанне Мойсея

Як Мойсейови було сорок літ, він думав, що вже досить має практики, що може тепер помочі дещо своєму народови. Удався в їх сторони, щоби побачити, як їм живеться. Він „думав, що зрозуміють брати його, що Божого його рукою дав їм спасення; але вони не зрозуміли.“ (Діяння ап. 7:25) При тім стався припадок, що змінив зовсім його дотеперішнє життя. Побачив там що один Єгиптянин бив Єврея; наставник обкладав гарпом умученого робітника. Мойсей в гніві убив сього звіра чоловіка і тіло його скрив у піску. Если би фараон о тім довідався, се вистарчило би, що був би його раз на все усунув з свого двора. Се переконало би його, що Мойсей, хотів перебував в його дворі, він все таки почувався Євреєм, і не міг би сподіватися на нього, если би Євреї збунтувалися проти Єгипту.

На другий день він zobачив, як двох Євреїв бється, і йдучи за почуттям справедливости, каже до того, що скривдив другого: „Про що кривдиш товариша?“ А сей відказав йому: „Хто тебе настановив старшим і суддею над нами? Хіба задумав убити і мене так, як убив Єгиптянина?“ І злякався Мойсей і каже сам до себе: Певно виявилась справа. Він бачив, що від своїх людей, що взаємно кривдять себе, не може сподіватися ні помочі, ні співчуття. Фараон довідався о тім і старався його убити. Мойсей боячись о своє життя і видячи, що його земляки не приймають його, утік до краю Медіян, і перебував там сорок літ.

В своїм посланню до Жидів (11:24-26) апостол Павло каже, що Мойсей вирікся своєї позиції в Єгипті, а віруючи в Бога, зволив пострадати з своїми братами невольниками радше, як мати багатства Єгипту. Не маємо сказано, яке життя було в краю Медіян, далеко від країни Гошен. Сі два на позір противорічні погляди св. Письма можна легко погодити з собою. Мойсей, маючи таке високе становище в Єгипті, міг легко очистити себе від всяких закидів проти нього, немовби він хотів виступати проти фараона або Єгипту. Але він сам не хотів того чинити, а постановив стати в обороні своїх братів, хотів би через се потерпіти і страдив єгипетський престол, який міг легко досягнути.

Мойсей став працювати в домі священника Єтро і перебував в його в домі сорок літ. Там також взяв він одну дочку за жінку. За той час він нераз про-

думував, чи не помилився він в своїй місії. Коли Мойсейови було вісімдесят літ, тоді Бог післав його до своєї роботи. Він був зодоровий тілом і на умі, і за свої прикмети осягнув найвищий ступінь слави в людській історії.

Припускають, що в тім часі Мойсей написав книгу Йова. Ся книга містить в собі такі великі скарби знання природи і доріг Божих, що про се міг знати тільки сей, що мав високу світську науку, а до того знав про об'явлення, які Бог дав патріархам. Можливо, що у тім часі Мойсей зібрав ряд документів, що опісля стали знані, як перша книга Мойсея. Його утеча з Єгипту не була така нагла, щоби він не міг забрати з собою певних писань і книг, що були за його часів скарбницею знання.

Бог покликав Мойсея несподівано. Коли Мойсей з вітцями свого тестя Єтра загнався аж до гори Горей, званої опісля гори Божої, побачив там один корч, що горів, а не згаряв. Зацікавлений тим Мойсей приступив ближше, щоби приглянутися тому корчови. В тім учув голос: Мойсею, Мойсею! Сим огнем був один з Божих ангелів. Коли Мойсей хотів приступити ближше, учув знова голос: „Не приближайся сюди, і ізуй обуви твої з ніг твоїх, бо місце, на котрім стоїш, земля свята.“ Сими словами ангел хотів сказати йому, що сам Бог післав його до нього, і що се буде діло Боже. Мойсей перед тим думав, як би визволити ізраїльський нарід із неволі; але тоді він не мав поручення від Бога. Тепер зрозумів, що він має бути слугою Божим і під його рукою.

І коли ангел промовив тоді Мойсей закрити собі лице. Він сказав йому, що Бог зглянувся на плач Ізраїли і увидів його терпіння. Тому Він тепер зійшов, щоби визволити їх з Єгипту і запровадити до обіцяної землі яку прирік дати їх отцям. І сказав, що Він посплає його тепер до Фараона, щоби вивів Ізраїля з Єгипту. „Іди-ж ото, я тебе пішлю до Фараона, щоб ти вивів нарід мій, сини Ізраїлеві з Єгипту.“ Та Мойсей не довіряв собі, і тому каже: „Хто я такий щоб мені та йти до фараона, і щоб мені вивести Ізраїля з Єгипту.“ Тоді Бог запевнив його, що Він буде все з ним, і „се тобі знамя, що я тебе післав, (се буде найлучшим доказом для тебе що я тебе післав), як виведеш люде мої з Єгип-

ту, помолитесь ви Богу під сею горою." — 2. Мой. 3:12.

Сей знак мусів йому видатись дивним, бо як міг Ізраїль, виходячи з Єгипту до Ханаану, опинитись під горою Горєб, що лежить на полудневім кінці півострова Синайського? Тому Мойсей став питати і каже: „Ну, прийду я до синів Ізраїлевих і промовлю до них: Бог батьків наших прислав мене до вас, а вони скажуть мені: Лжеж ім'я йому? Що скажу їм." З сих слів можемо пізнати; що Мойсей знав, що Ізраїльтяне по так довгі часі, коли Бог говорив до їх отців, вже забули за Нього і на завіт його з ними і попали в ідолопоклонство. У відповідь Бог дав йому і для Ізраїля своє ім'я, кажучи: Моє ім'я є: „Я є той, хто єсть," або Я той, що існую. І сказав Він так промовиш до синів Ізраїлевих: Сущий, Той, що існує, післав мене до вас." І додав: „Се ім'я моє на віки, і се моя пам'ять від роду та й до роду." — 2. Мойсея 21:13:15.

І говорив Бог дальше. Йди та збери до купи всіх старших мужів громадських в синів Ізраїлевих і скажи їм, що тебе Я послав до них, а опісля пійдете перед фараона і скажете йому: „Господь Бог Єврейський зострів нас, і тепер дозволь нам пійти на три дні ходу в степ, в пустиню принести жертву Господеві Богу нашому." І при тім сказав також йому, що фараон не згодиться на се, і тому Він знищить силу Єгипту, і тоді Єгиптяне сами добровільно виженуть їх з Єгипту, обладаних дорогістю і сріблом і золотом і дорогими одежами, так, що Єгиптяне будуть пограбовані з свого майна.

Та Мойсей ще опирався і каже: А як не повірять мені і не послухають голосу мого та відповідать: Не являвся тобі Господь? І промовив до нього Господь: Що се в руці в тебе? І каже він палиця. І сказав: Кинь її на землю. І кинув її на землю і стала змієм. І подався Мойсей взад перед змієм, бо настрашнися. І сказав Господь Мойсейови: простягни руку та візьми за хвіст. І простяг руку і взяв змія за хвіст і стала палиця в його руці. відтак каже до нього: Засунь руку свою за пазуху. І засунув руку собі за пазуху, і як її вийняв, аж се рука його побіліла від прокази, як сніг. І каже

йому в друге: Засунь руку за пазуху, і як її вийняв була чиста, як і проче тіло. І сказав йому Бог, щоби се учинив, як прийде до Єгипту, а повірять йому.

Але Мойсей дальше опирався і каже: „Ой Господи я не є краснорічливий, ні з давна, ні з того часу: як почав єси говорити до мене. Ні! Повільний я у мові і язиком. І каже Господь Мойсейови: Хто дав уста чоловікови? Хп-ба не я, Господь? Иди і я буду в устах твоїх і навчати му тебе, що тобі промовляти. А Мойсей знова: „Молю Тебе, Господи, вибери лучшего посла." І запалав тоді Господь і каже йому, що його брат Аарон буде промовляти вмісто нього, котрого йому пришло.

Взявши жену і синів, пустивсь Мойсей в дорогу до Єгипту. На зустріч йому вийшов брат Аарон і обидва станули перед зібраними старшими Ізраїлевими, і коли побачили ті чуда, повірили, що Бог післав їх визволити нарід ізраїльський з неволі. Як Мойсей і Аарон станули перед фараоном і сказали йому, щоби пустив Ізраїля на три дні в пустиню, щоби міг принести там жертву, фараон гордо відповів: „Хто сей Господь, щоб я послухав голосу його." І в гніві казав своїм слугам випровадити їх зперед себе, а своїм представникам дав розказ, щоби ще більші тягари наложити на Ізраїльтян. Від тепер не тільки що не давали їм соломи на цеглу, а ще мусіли таке саме число цегол виробляти, що й передше.

Кожий нарід не міг виробити тільки само цегол, що перед тим, бито за се ізраїльських наставників. Ті знова удалися зі скаргю перед Фараона, що їх і нарід несправедливо кривдять. Та їм розходилося більше о себе, а не о нарід. Фараон відповів їм остро, щоби йшли допильнувати роботи, як приказано їм. Виходячи з палати зустріли вони Мойсея і Аарона і стали їм дорікати, що вони задля них мусять терпіти. Мойсей помолився за народом до Бога і сей обіцяв йому, що в скорім часі ся неволя скінчиться. І розказав їм, щоби від тепер сами Мойсей і Аарон взяли тягар на себе і ставали перед Фараона і випровадили нарід з Єгипту. 2. Мойсея 6:13.

П а с х а

„Наша Пасха Христос, принесена за нас в жертву." — 1. до Кор. 5:7.

Коли надійшов призначений від Бога час, щоби Мойсей станув перед Фараона, тоді Бог повторив ще раз те, що сказав йому на горі Горєб. Від тепер спочив на Мойсею цілий тягар, і ставати перед Фараоном і запровадити дітей Ізраїля до обіцяної зомлі. Ще раз Мойсей зборювався, кажучи: „Ось в мене губи необрізані, як же Фараонові та послухати мене." На се Бог відповів йому, що від тепер він має заступати Бога перед Фараоном і має жадати в його імени позволення на вихід Ізраїля з Єгипту, а Аарон буде йому в тім допомагати.

Як Мойсей і Аарон станули перед фараоном і за-

жадали від нього, щоби дозволив Ізраїлеви вийти на три дні ходу в пустиню, щоб там могли принести жертву Богу, він зажадав від них, щоб показали якусь надзвичайну силу, щоб міг повірити, що справді Бог післав їх. Тоді Аарон кинув палицю Мойсея на землю, і зараз стала змієм. Але таке саме учинили магіки, що були посередниками дияволів з своїми палицями, котрі також стали вужами. Але палиця Мойсейова пожерла тамті. І Фараон не послухав їх, як Бог наперед сказав, що так учинить. — 2. Мой. 7:13.

Від тепер почали навіщати Єгипет одна кара по дру-

гій, що друга то гірша, а все, на те щоби зломити гордість і зарозумілість лютого фараона і дати спізнати йому і Єгиптові, що Єгова, Бог Ізраїльський, є живий Бог. Єгипет в тім часі був найбільшою державою на світі; а Фараон був найбільшим царем на світі, котрого люде уважали і поклонялися наче Богу. Щоби зрозуміти добре, чому Бог в такий спосіб поступав в Єгипті, треба нам глянути дальше поза самі терпіння Ізраїля і їх визволення на волю. Єслиб Бог хотів тільки визволити Ізраїля, як сказав Мойсей, Він міг тільки простягнути „руку свою, щоб ударити і тебе і люде твої повітрям так ізник би еси з землі.” Але Бог мав перед собою дальший і більший план. Він хотів через се показати людям свою силу, і щоби імя Його проповідувано для добра людей по цілій землі. Давид каже, що тоді Бог зійшов до Єгипту, щоби учинити собі імя. — 2. Самуїла 7:23.

Можна розумно заключати, що сі карі для Єгипту охоронили світ перед дальшим зіпсуттєм. Бог оказав їм свою доброту посилавши їм Йосифа; але вони не любили Бога, а поклонялися і віддавали честь і приносили жертви дияволам. Навіть вибраний нарід попав в ідолопоклонство в Єгипті. Тільки мале число людей вірило ще в Бога і віддавали йому честь і поклонін. Єсли б Бог не був учинив тоді чогось, що вказувало, що Він є живим Богом, то люде були б зовсім забули про Нього.

Рівночасно з тим, як люде забували на Бога і переставали віддавати йому честь, царі приходили до великої сили і влади, і були такі горді, що казали віддавати собі божеську честь і поклонін. Отже потреба було, що Бог дав про себе знати людям. Як Він дозволив, що його нарід дістався під тяжке ярмо фараона, так також Він навмисне вивів на престол Єгипту гордого і зарозумілого чоловіка, котрий дуже добре віддавав чужства всіх людей, що противились Богу, і був вірним представителем диявола, котрому він служив. Він промовив: „Хто є Єгова, щоб я слухав його голосу? Мойсей сказав виразно, що Бог в тій цілі дозволив йому засісти на престолі, щоб Він міг показати на нім свою силу і могутність.

Ще одна важна річ є в тім. Читаємо, що Бог бачучи терпіння свого народу зійшов на землю, щоби їх визволити з неволі. Дослідники св. Письма бачуть в тім, що то все було прообразом того, що станеться на світі, коли скінчиться вік. Тоді також Він прихилить небеса і зійде на землю, щоби визволити свого первородного Ізраїля (так духового, як і звичайного) і всіх тих, що в царстві Христа схотять прийняти життя з рук Пророка подібного Мойсею; визволити із неволі, і сили гріха і смерті. (Пс. 144:5) Під тим зглядом фараонові не сталася ніяка кривда. Його затверділість була по своїй причині, що він з розмислом відкидав від себе Боже милосердя і терпелівість.

Перших три карі, коли вода перемінилася в кров, а потім жаби і кліщі (песячі мухи), були скорше неприємні як шкідливі. Але вже дві слідуєчі принесли з собою чираки на тілі і утрату в скоті. А три останні

принесли знищення цілому краєви, з виїмкою землі Гошен, як бури получена з градом, саранча і велика тьма.

Скоро карі за карами стали падати на Єгипет, з ними і фараон змінявся. Коли прийшла перша кара, Фараон „звійшов собі у свої палати і не покладав бай сьому в умі. Коли прийшла друга він вже став просити Мойсея, щоб той вставився у Бога і просив о милосердя і обіцяв, що дозволить їм вийти в пустиню принести жертву Богу. Мойсей сказав йому, щоб назначив годину, коли має перестати ся кара, і той назначив і Бог на просьбу Мойсея вислухав і заперестав карати. Але серце фараона стало по тім ще більше запекле. — 2. Мой. 8:13.

Як-же найшла кара мух, фараон вже годився, щоб принести жертву Богу, але в краю. Та Мойсей пояснив йому, що се річ неможлива, а до того і Бог того хоче. Пізнійше, як зачала шаліти страшна градова буря, Фараон післав скоренько по Мойсея і признався до гріху та просив його, щоб вставився за ним перед Богом, а він дозволить народови опустити Єгипет. (2. Мой. 9:27, 28) Мойсей вийшов і підніс руки свої до Бога, і буря устала. Але серце фараонове знов затверділо і не хотів випустити.

Тоді прийшов Мойсей до Фараона і сказав йому, що слідуєчого дня найде на край саранча, що знищить все, що тільки зеленє. Слуги фараонові стали його просити, і він згодився, щоби тільки мушчини йшли приносити жертву. Але Мойсей стояв при своїм, що всі мусять вийти, щоб святкувати Господеви. Як найшла кара саранчі, фараон знов признався до вини, і Мойсей знов просив за ним до Бога о милосердя. — 2. Мойсея 10:8-17.

Коли упала темна пільма на край, фараон хотів вже дозволити всім вийти, а тільки щоби не брали з собою худоби своєї і майна. На се Мойсей відповів: „Не покинемо позад себе і копита.” Розлючений фараон приказав йому, щоб більше не ставав перед його лицем, єсли хоче жити. Мойсей пристав на се, але при тім заявив йому, що прийде ще одна кара і що в ночі слуги фараонові прийдуть до нього і вклоняться йому і будуть його богатити, щоби виходив з Єгипту і забирав з собою увесь нарід. „І аж тоді я вийду” — сказав Мойсей. (2. Мой. 11:8) Мойсей вийшов, а фараона обняла ще більша лютість і зазвятисть. Бачимо, що чоловік, котрий-недавно говорив про себе, що він необрізаних уст і боявся себе, з кожним днем ставав щораз сильніший, коли був вірний Богу. В порівнянню з ним Фараон, гордий і могутчий цар Єгипту, був маленький.

Десята кара прийшла аж по довшім часі, даючи Ізраїльтянам час приготувитись до виходу. Нова епоха зближалася для них, а місяць, котрий тоді вже розпочали, мав бути першим місяцем нового року. Десятого дня сього нового місяця кожда родина мала взяти собі ягня і чотирнадцятого дня заколоти його. Кровю того ягняти мали покрити двері і одвіркі дверей дому, а в ночі убрані, як би до подорожі, мали спечи на огні

і зісти його з прісним хлібом і гіркими зелями. Тої самої ночі ангел Господень перейшов по цілім Єгипті і в кожнім домі на котрих дверях не було крови, убив кожного первородного сина і кожного первородного у звірини. Фараон на царськїм престолі і найнижчий його слуга і невідьник однаково потерпіли.

В цілім Єгипті настав великий лямент і плач. Фараон встав і покликав Мойсея і Аарона і каже їм: „Виходіть зпоміж людей моїх, і ви і синове Ізраїлеві, та й йдіть собі, служіть Господеви, як мовляли! І вівці ваші і товар ваш забирайте, та йдіть, а мене благословіть.” Гордий цар упокорився. Він і його нарід спізнали, що вони воювали проти Бога, і що задержувати дальше Ізраїля у себе означало, знищення себе самих.

Перші кари падали однаково на Єгиптян і на Ізраїльтян, але пізніші ні. Остання кара мала упасти на цілий Єгипет, а Ізраїльтяне могли захоронити себе перед нею тільки в сей спосіб, що мусіли поступити так, як Бог розказав. Коли хотіли виратуватись, вони мусіли показати, що хотять сього і згодитись підчинитись під Божі розпорядження, котрий давав їм визволення. Кров агня охоронила їх первородних синів. Тут подібно, як і в Едені Бог показав, що гріх міг бути прикритий тільки кровю жертви. Ізраїльтяне тяжко прогнівили Бога, бо покинули Його і пішли за иншими богами. Тому треба було жертви примирення за них, треба було прикрити, щоб вони могли отримати ласку у Бога.

Убитє сього агняти було початком жертв, якими Бог

хотів поучити своїх людей, що тільки жертва викупу і жертва примирення за гріх може отворити їм дорогу до життя. Без проляття крови нема дороги до життя, бо без того нема відпущення гріхів. (до Жидів 9:22) Агнець був прообразом Ісуса Христа; а первородні сини, котрі спаслися в ніч визволення Ізраїля, були прообразом тих, котрі по смерті Ісуса Христа схотять віддати свої серця Ісусови, посвятившись чинити волю Богу. Бог спас Ізраїльтян, але за се вони мусіли заплатити. Іменно їх первородні сини, що остали при життю, мусіли бути в особливий спосіб відлучені для Господа, як се показано опісля о много яснійше на пустини. (2. Мой 32:26) Вони були відлучені, щоб могли служити Господу на добро своїх братів, як священники і слуги Божі, що мали навчати людей.

Таким чином Ізраїльтяне стратили своїх первородних синів для Господа, підчас коли Єгиптяне стратили своїх у смерті. Се було образом, як Бог зійде ще раз, щоб визволити своїх людей. Тепер як раз він збирає собі своїх первородних, а первородні світа, що нищать землю будуть знищені. „Сі первородні світа” своєю політкою замість учинити землю пригожою на мешкання для чоловіка, вони тільки нищать її. Доки світ не узнає над собою Бога, так довго не може бути на землі мира. Теперішній світ узнає Бога і свою глупоту аж тоді, коли буде упокорений, як Фараон. Аж тоді наїде час на визволення людей. Той час є вже недалекий.

Ратунок при Червонім морю

„Господь сила моя й велич, був моїм ратунком.” — 2. Мойсея 15:2.

Смерть первородних синів дала зрозуміти Єгиптянам, що вони не можуть воювати з Богом Єговою. Смерть самих тільки первородних синів була для них вистарчаючим доказом, що тут не діяв звичайний випадок. Тепер вже ніхто не хотів взбороняти Ізраїльтянам виходити, а протинно всі жителі Єгипту принагляли їх, щоб як найскорше виходили з краю і не вертали більше. — 2. Мойсея 12:31-33.

Ізраїльтяне стоячи і готові до подорожі, споживали агня, як було їм розказано. Мойсей сказав їм, що в ночі почують крик, але ні Фараон, ні Ізраїльтяне, ніхто не знав, котрої ночі прийде їх визволення. Правдоподібно аж до останнього дня, коли мало наступити їх визволення, Ізраїльтяне не мали розказу споживати пасхального агня стоячки і бути готовими до виходу. Для того незазсмотрилися в поживу. Хотяй би не знали, що діялось на дворі, Ізраїльтяне не сміли виходити з хати, аж рано.

Рано стали виходити сини Ізраїлеві полками з Єгипту, забираючи з собою увесь скот і череди свої, і пустилися у сторону Червоного моря. До них прилучилося багато „мішаного народу”, котрі з многих причин уважали за відповіднійше вийти з ними з нещасного краю. причину, чому так діяв. Гордість фараона ще не зло-

милася, а Бог хотів учинити собі імя. Бог знав, що Фараон, видячи, куда пійшов ізраїльський нарід, подумав собі, що ті, котрі його провадять, сами не знають дороги, отже добра нагода трафляється, завернути їх назад до Єгипту і посміятись з Бога Ізраїлевого. Таке множество народу не могло і скоро порушатись; отже Фараон, довідавшись в яку сторону повандрував нарід ізраїльський, зібрав військо, пустився в погоню за Ізраїлем. Наздогонив їх, як вони розложились табором над Червоним морем. — 2. Мой. 14:2,3.

Як Ізраїльтяне побачили фараона з військом, дуже тим налякалися і стали молити і плакати до Бога. Відтак звернулися до Мойсея і сказали: „Хіба тому, що нема в Єгипті кладовища, позбирав еси нас умирати в пустині? Що се вкоїв еси з нами, що вивів нас із Єгипту?” І додали: „Чи не те-ж саме говорено тобі в Єгипті: Візкажсь від нас, щоб нам пробувати в неволі Єгиптян? Бо лучше нам бути в неволі, аніж померти в степу-пустині.” Налякані великим страхом, вони забули, що Мойсей все діяв, як слуга Божий і діяв все виключно для їх добра. З того можемо бачити, що їх плач і просьба до Бога були скорше наріканням перед Богом, що Мойсей запровадив їх в таке велике нещастє.

Мойсей вже спізнав, що помімо наглядних доказів, котрі вказували, що він є посланий Богом, нарід не дуже хоче прийняти його за такого, подібно, як не прийняв його сорок літ тому, коли прийшов він сподіючись, що його приймуть за свого спасителя. Тому Мойсей, як добрий отець промовив до них лагідно і потішив їх, щоби не боялись, кажучи, що нині Бог покаже своє спасення: а Єгиптян, котрих перед собою бачуть, не будуть видіти вже їх ніколи в своїм життї. Мойсей промовив: „Господь буде воювати за нас, ви-ж будьте супокійні.“ — 2. Мойсея 14:14.

Хотяй в св. Письмі нема сього сказано ясно, але зовсім певно, що Мойсей відвернувся від народу і заплакав до Господа, бо читася, що Бог так промовив: „Чого квилиш, плачеш, до мене? Промов до синів Ізраїлевих, щоби рушали далій.“ А ти возьми жезло-палицю свою та простягну руку твою над морем, та й розділи його, і ввійдуть синове Ізраїлеві в середину моря по сусї. Я ж закаменю серце Фараона і Єгиптян і вони пійдуть слідом, і прославлюсь на фараоні і на потугі його;” і знати муть Єгиптяне, що я Єгова, Господь.“ — 2 Мойсея 14:15-19.

В словах Божих бачимо малий докір в сторону Мойсея. Правдоподібно він повинен був щось ділати, а не плакати. Хмарний стовп стояв над морем, наче хотів казати Мойсейови, що тамтуди їм дорога; а крім сього Мойсей мав палицю Божу в своїх руках. Виходить, що він повинен був спробувати її, як на се вказував хмарний стовп. З того наука для Господніх людей, щоби не уважали на ніякі перешкоди, котрі на око видаються не можливі до покониання, як довго вони є у службі у Бога. Але Мойсей не розумів Божого плану. Він думав, що Бог убі Єгиптян, скоро ті схотять впнутися на них.

Хмарний стовп, що йшов поперед них тепер станув позад них, між ними, а Єгиптянами. Прийшла ніч, але для Ізраїля світила ясність із сеї хмари, підчас коли Єгиптян огорнула чорна пільма; і хотяй цілу ніч шукали не могли знайти Ізраїльтян.

Тоді Мойсей на розказ Божий простягнув свою руку над море, і зараз став віяти сильний східний вітер, котрий розділив морські філі. „І ввійшли синове Ізраїлеві в море по сусї; води-ж були їм греблею праворуч і ліворуч. А хмарний огняний стовп поступав за ними. Єгиптяне побачивши, що сталося, пійшли за ними щоби їх здогонити.“

Коли надійшов ранок, „споглянув Господь на табір із огняного і хмарного стовпа, та й стрівожив табір єгипетський.“ З чорної хмари, що йшла перед ними, показалося пасмо ясного світла, чим Єгиптяне дуже налякалися; вози поверверталися, а коні і ізці попадали у велике замішання. Як на їх нещастя вода почалась сходити до купи, і з великої армії остала маса людей і коней, що метушилось, стараючись кожде себе ратувати. Пустилися на втікача взад, бо переконалися, що надлюдська сила воює з ними за Ізраїля. Тимчасом Ізраїльтяне були вже на другім березі. І Мойсей на розказ Божий підняв палицю над море, і води зовсім зійшлися

і затопили армію Фараона і його самого. — 2. Мойсея 14: 28.

Хотяй св. Письмо не каже виразно, що знищення Фараонового війська в Червонім морю, було прообразом знищення сил лихого в часі другого приходу Христа, як се сказав Ісус о потопі „І як сталося за днів Ноя, так буде і за днів Сина чоловічого,“ то однак ніхто тому не сумнівається, що обидві події були тїнями або прообразами на сю велику подію що станеться, коли Бог визволить, або візьме до себе свою Церкву. — Лука 17:26.

Фараон представляв сатану, противника Божого. Єгипет—представляв царство сатани, яке тепер є між людьми. Урядники Фараонові, що завідували Єгиптом, представляють нам царів або управителів землі, описаних в Одкритті, як „царів землі,“ що своїми порядками і розпорядженнями „нищать землю.“ Одкрите 11:18.

Се виратування Ізраїлевих синів в Червонім морю представляє нам тих, що є в Христі. Перехід тамтих через Червоне море представляв хрещення правдивих Християн в Христа Ісуса, хрещення себе або занурення себе в смерть його, і вступлення його в нове життя. (1 до Кор. 10-1-6) Хотяй сатані є дозволено їх кунити, то однак він не може їм пошкодити, подібно, як Фараон не міг пошкодити Ізраїльтянам, коли вони вже перейшли через море.

Про сам Єгипетський нарід мало говорить тут, то однак легко добачити, що вони представляють великі маси різних народів на землі, котрі не мали поняття або не знають про правдивого Бога. Хотяй на світі багато різних віроісповідань, то однак народи не мають поняття про Бога. Але прийде час, що вони воскресли, будуть мати нагоду прийти до славної свободи синів Божих. (до Римлян 8:21) Коли проповідуємо про спасення вибраних, так духового, як і тілесного Ізраїля, се не значить, що не буде спасення для вибраних. Всі люди будуть мати остаточно нагоду прийти до пізнання правди, щоби могли спізнати Бога і увійти в його спасення. — 1 до Тимот. 2:4.

Сей малюнок подає нам більше, аніж се. Хто знає теперішню працю, яку Бог виконує в світі, почавши від 1914 року сей бачить, що тепер як раз почалися тих десять кар, що мають на цілі дати спізнати світові про Боже право і його закон і силу і звязати сатану.

Десять кар, що впали на Єгипет, не були в силі визволити Ізраїльтян; потреба було ще одної найтяжчої в Червонім морю. Ні також „сих послідних сім кар,“ що прийдуть на світ не будуть в силі знищити сили організації сатани. Потреба буде ще одної, щоб розлялась наче море, море беззаконности, і знищення їх Богом. Нашим бажанням є, щоби всі люди, що люблять правду і праведність хотіли почути голос правди, яка розходиться по світі.

Піснь побіди, яку Мойсей зложив і заспівав по тім, як Ізраїль зістав виратуваний, містить в собі пророцтво, і се є дальшим доказом, що тамті події вказували

на наші часи. Мойсей заспівав: Господь став моїм ратунком. Так. Вороги Ізраїля зістали поконані, і вони могли тепер вільно служити Богу. Пророк Ісаїя говорячи пророчо о часі, коли Господь поверне спасти своїх людей, каже: „Господь стався моїм спасенням.” (Ісаїя 12:2) Тепер люд Господній розуміють сей час і співають ту саму пісню. Бог простягає свою спільну руку і визволяє своїх людей.

ВЕЧІР МОЛИТВИ І СЛОВА ДО РОЗВАЖУВАННЯ

Текст з манти на 18. Серпня 1926

„Всього досліджуйте, доброго держітесь.” — 1 до Сол. 5:21.

Хотят правда, діти Божі мають поважати публічні науки або пояснення, то однак не повинні приймати всього, що вчується, за правду, не розібравши сього наперед критично і не застановившись над тим докладно. Всього, що вчуть повинні добре розібрати і докладно застановитись, чи воно розумне, чи має за собою полерте св. Письма, чи се тільки припущення і чиясь нерозумне заключення. Всього, що вчуть, повинні наперед самі пересвідчитись і тоді прийняти се, що відповідає св. Письму і є згідне з св. духом. Що не згідне зі св. Письмом, повинні сейчас відкинути.

Текст з манти на 25. Серпня 1926.

„Знаємо, що коли явиться подібні йому будемо, бо побачимо, як ожесть.” — 1 Йоана 3:2

„Нехай-же надія, що незабаром прийде наше воскресення і будемо подібні нашому дорогому Відкупителю, і побачимо його, яким він є, коли він явиться, і коли являться сини Божі в славі Царства, нехай то все додасть нам сил і духа і порушить наші серця, відчинить наші уста, і скріпить нас, щоб ми могли тепер сповняти наші обов'язки, коли можемо служити нашому Господу і домівникам віри. Благі надія була як якорем для дітей Божих через так багато століть, то скільки більша вона повинна бути для нас, що живемо в часі його приходу, очікуючи його одкровення в славі царства.

Текст з манти на 1. Вересня 1926

...Сказав до нього Господь: Іди, бо сей у мене вибрана посудина, щоб нести ім'я моє перед Погом, царів і синів Ізраїлевих.” — Діяння Апостолів 9:15.

Ми будемо з Ісусом тому, бо бачимо, що Отець вибрав

Хто з людей Господніх бачить сю працю, такий вже тепер радується радостю Господа, ще заким війська сатани зістали знищені. Вони бачать, що зближається вже час, коли Господь довершить свого великого діла, і тому також співають пісню перемоги, подібно, як співав Мойсей, коли побачив загладу ворога, що тиснув їх довгі часи.

Текст з манти на 8 Вересня 1926

„Хіба не знаєте, що любов світа сього — ворожда проти Бога? Отож, хто хоче бути приятелем світу, той стається ворогом Бога.” — Яков 4:4.

Бог навмисне так уложив на світі, що його діти мусять вибрати одно з двох: або утратити любов і приязнь Божу і перебування з Ним, або утратити світ і його любов. Бо те, що Бог любить світ ненавидить і мержиться тим; а те, що світ любить, як злі учинки, злі думки і слова, се є огидою в очах Божих; і хто таке любить і таке ділає, сей тратить ласку бути з Богом — такий не має його духа, як написано: „Хто не має духа Христового, сей не його.”

Текст з манти на 15. Вересня 1926

„Тим-же вийдіть із між них і відлучіться, каже Господь, і до нечистого не пригорнайтесь; і я прийму вас.” — 2. Кор. 6:17

Хто з переконання живе в духовних справах особно від світа і знає за братів тільки таких, котрі визнають обрізання серця і прийняття до родини Божої, такому будуть супротивлятися різні моралісти, вільнодумці, і темні маси, котрі ненавидять світла, бо воно осуджує їх темноту — так релігійну, як і иншу. Однак се є одинока, добра і певна дорога, якою ми повинні поступати. Є далеко краще, коли будемо узнавати за братів, тільки „правдивих Ізраїльтян” і таким чином, як правдива пшениця відлучимось від кукулі.

Звіт з Конвенції

Сього року відбулися чотири конвенції (з'їзди) наших братів а саме в днях 29, 30 і 31 мая в Шикаго, Іл. і в Денора, Па.; а в днях 3, 4 і 5 липня в Детройт, Міч., і в Мілвід, Нью-Дж.

Да буде благословен Господь від Сиона — Пс. 135:21. Конвенції ці були уряджені старанням місцевих згромаджень. Направду, що се були жерела, де всі приїхавші набирали нових сил до дальшої боротьби і праці. Кожен хотів розібрати благословення кожної з тих конвенцій, то не стало місця. Помило, що числом не сягала кожда оонад 200 членів, за те локатори зі столу був аж надто переливаючий. — Радість та покій, які панували, як також і порядок збільшували любов одні до одних. Одна замітна річ, а саме, що браття на всіх тих учтах велику увагу звертали на працю, та дальшу боротьбу на поширення веселої і радісної вісти. Дні цих конвенцій минули, як один день зі слезами на ликах і з піснями на устах „Бог будь з вами, аж зійдемося знов,” кінчилися ці духовні учти — серця усіх були переповнені радістю.

Належить пригадати також конвенцію на початку січня сього року в Ірі, Па, котра, як би назвати дала почин благословенств, які зіслав на нас Отець Небесний. — Направду і ми всі воскликнем нехай буде благословен Господь від Сиона. — як воскликнув

пророк Давид. А на дальше до праці, щоб отримати благословення принесли свій овоч:

Також в Канаді відбулося кілька конвенцій, які по звільненню паломників принесли зі собою велике благословення — Всіх перенимає і огортає єдність і любов в праці заохота до дальшої боротьби та скріплення віри в теперішнім часі. — Тому полюбім всі вірні Господа, а Він нас на дальше охоронить від злого.

Браття: —

Чи є що краще в світі,
Як у купі жити,
З ір том добрим добро певне
Пожити, не ділити?
Як мирно добровонно
З голови чесної
На бороду Аарону
Спадає россою,
На гаптовані омети
Ризи дорогії;
Або роси Еримонськії

На святій горі
Високій Сіонській
Спадають і творять
Добро тварям земнородним,
І землі і людям:
Отган братів благих своїх
Господь не забуде —
Водариться — в дому тихім,
В сім'ї тій великій,
І пішле їм добру долю
Од віка до віків.

3 Псалми 133:

Цікаві листи

Лист з пов. Радехів — Галичина.

Любезні в Христі Брати! Я ваш брат повідомляю вас, що отримав від вас два журнали, і складаю вам велику подяку, що ви не відмовили мені вислати і молю небесного Отця, щоб на даліше благословив вашу працю. Читавши сей журнал, аж серце радується, і дуже сильно загриває до любові і до віри та виконання і підпорядкування себе під План Отця небесного. — Тому прошу вас на даліше вислати, бо правду полюбови і ціну її понад всі скорби в світі. Приспайте, нехай узброюся в слово Правди. — Я бідний, ґрунту не маю, взагалі нічого не маю, але се все для мене марнота. Мій тато в вийтом, та до того ще в церкві за братчика, про св. Письмо й слухати не хоче. — а від коли я пізнав правду, дуже мене зненавидів, ніби то, що я колись був „християнином“, а тепер зробився Жидом і поганином. Та се мене не настрашило я в дійсності тепер пізнав, що всі, що кажуть, що щось мають, то вони нічого не мають. Я ще молодий в правді — тому прошу о поміч Словом Правди, як також згадуйте в своїх молитвах за тутешніх братів, щоб встояти в вірі проти сатани та його оруддя, якого він уживав тепер на часі. — Я маю 23 роки і одинак у свого тата, та однак за се, що я змінився — прийав до серця слово правди — зненавидів мене. Однак Ісусе виразно сказав і будуть вас ненавидіти і видавати задля імя мого.

Пересилаю вам дар — бо більшого не можу, дар любови, яка нас лучить та сили до дальшої боротьби проти зла. Ваш брат в Христі — Василь Я...

Лист з повіту Мостополь — на Волині — під Польщею.

Дорогі браття в Господі! Доношу вам про чудну картину: Ті книжки, котрі ви мені прислали, другим разом, як я до вас писав я не отримав в порядку. Прошу повідомити мене скільки ви вислали. Бо знаєте на останній пошті пакунок тих книжок був зданий сільському почтареві, і коли він приніс їх до себе до хати над вечір, тоді був у нього як раз православний священник з нашого села. Як почтар громадський приніс йому пачку і показавши її в хаті вийшов десь на хвилину, то сей чорний крук хап за мою пачку, розірвав її та й вийняв книжки і стався насміхати. З боку-ж сиділо три чоловіки, які пригадалися сій роботі. Через тиждень приходить до мене один з тих трох чоловіків, та одоюдає мені цілу історію і каже, що під вів'язав собі три книжочки. Решта я дістав. Однак жаль мені і рада би знати і прошу вас написати мені,

що ви вислали. Розуміється, я подав на поліцію, а сі списали протокол і справа пішла до суду. — Ось, я хотів вам вказати на найбільших ворогів правди. Кілько клопоту не маю, однак правда з дня на день прибирає все більше поле. Радісна вість о царстві, неначе вітер, шелестить, по золотистій пшениці в часі жнив. Люде мають велике бажання мати літературу і читати. Книжки, немов апостоли ходять з рук до рук з хати до хати. Є люде, що й противляться, але се тільки задля їх невіжества, та задля осліплення сатаною. — Тут щойно, як би сказати сіється, а зарозом і жнеться. — Браття, благаємо вас, помагайте нам пізнати більше любов Господа Бога — пересилаючи нам духовний харч на часі. — Як же маєте припліти нам скільки співаничків. — Зостаємось в милости Християнської — ваш брат і слуга: П. А.

Лист з Горлицького повіту (Горлиці) до брата в Хр. в Америці

Дорогі в Господі! — Дуже нас тішить, що посплаєте нам книжки, — се бо для нас велика радість — працювати спільно з вами на ниві Господа. Маємо надію, що праця не піде на марно. Помимо того, що має противників, але ми з того виростаємо. Доношу вам, що ми отримали з головної квартири з Брукліна 40 книжок, та загут... піп спровадив жандармів, щоб книжки позабирати, але ніхто з людей не дав, кажучи, що сі книжки не є політичні, й жандарми не брали. Тепер наш піп дуже пропагує проти книжок правди. Я вже два рази ходив до нього, а він каже до мене, що за се я маю, що я тим трудяся. Я йому відповів. Моя любов до Бога і до братів каже мені тим займатися. Даліше, я сказав йому, чому він сам не стосується до цього, що св. Письмо учить, на що дістав відповідь, що він 16 літ учився, і він мусить так поступати, себто служити за гроші (і туманити, людей). Я знова кажу йому, чому того нема у Жидів, що як бідний Жид умре, то рабін не возьме нічого за похорон, а ви лопі, то й останню сорочку здерли би, помимо, що сей похорон не має значіння, бо йде час, де правда має домувати. — Однак помимо, що признав правду, не хоче її прийняти і стався великим противником. — Нас се однак не зражує, ми влячні Богу і вам, що надіслали нам слова правди, з котрих ми зібрані тут дуже будемо. — Дорогі брати, ви знаєте які тут обставини — тож не забувайте за нас, нічого не просимо, тільки слова правди. — ЛІТЕРАТУРИ, бо все за мало. Народ будиться. Єдиному і премудрому Богу честь і слава і держава. Амінь. — Д. Терещ...

Звіт з Господньої Вечері

Сього року, брало участь у Вечері Господній 84,777 посвячених Господени братів, зі всіх народів.

Число і місцевість наших братів представляється, як понижче:

АМЕРИКА		КАНАДА		ЕВРОПА — Галичина	
Шикаго, Ілл.	91	Гарі, Інд.	14	Могіла	25
Детройт, Міч.	42	Ірі, Па.	12	Львів	24
Акрон, О.	42	Мілвід, Нью Дж.	10	Золотий Потік	23
Нью Йорк, Н. Й.	42	Елмтра, Н. Й.	7	Ситхів	15
Донора, Па.	35	Вудбайн, Н. Дж.	6	Олауцко	15
Клівленд, О.	28	Бруклін, Н. Й.	6	Та з інших місць околу	50
Філадельфія, Па.	22	Джерзі Сіті, Н. Дж.	5	— Угорщина —	
Толедо, О.	21	Албани, Н. Й.	4	Великі Лучки	61
Джоліет, Ілл.	19	Фініксвілд, Па.	4	Великий Вичків	54
		З інших місць околу	30	Апша	24
				Кобилецька Поляна	42
				Тиршилово	12

В СПРАВІ КОНВЕНЦІЙ

В попередньому числі, ми подали, що на май 1927 року, на узаконення генеральної конвенції буде мати нагоду стейт, Нью Йорк. Однак причини, що в тім часі в Нью Йорку відбудеться конвенція польських братів, тому сю нагоду на генеральну конвенцію буде мати стейт, Ілл. а на липень припадає на стейт, Нью Йорк.

Повідомляємо братів, що вже вийшли з друку і появились в розпродажі отсі книжки:
ФОТОДРАМА СОТВОРЕННЯ (Історія світа на протязі 49,000 літ. Сторін 200, 400 образків. Ціна в паперовій оправі подинично 35 ц., в полотняній оправі 85 центів.)

БОРотьба НА НЕБІ — або дискусія між священниками а Дослідниками Біблії Сторін 200; Ціна 25 центів.

Повідомляємо братів, що в днях 4, 5, і 6 Вересня (Септембер) відбудеться в Генеральна Конвенція в Йонгстон, Огайо.

на галі: Ukrainian Hall
525 W. Rayin Avenue, Youngstown, Ohio.

По інформації писати:
A. Sishchak 824 Lexington Ave., Youngstown, Ohio.

ПРАПОР ДЛЯ ЛЮДЕЙ! Сторін 64. Ціна 10 ц.

ПОТІХА ДЛЯ ЛЮДЕЙ Сторін 64. Ціна 10 ц.

Сі дві книжочки пояснюють всі найважливіші питання, які дотикають кожного Християнина, як: о церкві, о сповіді, о „службі божій“, о „причасті“, о хрещенню, о образах, о кресті та загально о теперішнім положенню на „світі“.